

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว...เสน่ห์ที่ซ่อนเร้นของเวียดนาม

“เวียดนาม...เสน่ห์ที่ซ่อนเร้น” (Vietnam...The Hidden Charm) เป็นคำขวัญในปี 2548 ที่รัฐบาลเวียดนามใช้ประชาสัมพันธ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งมีความโดดเด่นทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่น่าสนใจ ศิลปวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย และสถานที่ท่องเที่ยวอันเป็นมรดกโลก (World Heritages) อาทิ Hoi An Ancient Town, Hue Imperial City, My Son Site, Ha Long Bay และ Phong Nha-Ke Bang National Park เป็นต้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกให้เดินทางเข้ามาในเวียดนาม โดยวางเป้าหมายให้การท่องเที่ยวเป็นกลไกกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม หลังจากที่เกิดการท่องเที่ยวซบเซาลงเป็นระลอกจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรค SARS และไข้หวัดนกในช่วงที่ผ่านมา ทั้งนี้ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วยวิธีการต่าง ๆ ผนวกกับการสนับสนุนการท่องเที่ยวในด้านอื่น ๆ ของรัฐบาลเวียดนามที่นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ส่งผลให้ในปี 2548 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามมีอัตราการขยายตัวสูงเป็นอันดับ 7 ของโลก ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึง 3.43 ล้านคน (ส่วนใหญ่มาจากจีน เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา) เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.5 จากปี 2547 สร้างรายได้ให้กับประเทศราว 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ รวมทั้งสร้างการจ้างงานในประเทศอีกเป็นจำนวนมาก ขณะเดียวกันคาดว่าเวียดนามจะก้าวขึ้นเป็น 1 ใน 10 ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกได้ภายในทศวรรษหน้า²

การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดังกล่าว ทำให้ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของเวียดนามเริ่มไม่เพียงพอ ทั้งในด้านที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง อย่างไรก็ตาม การที่รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น นับเป็นโอกาสอันดีที่ทำให้นักลงทุนไทยซึ่งมีความเชี่ยวชาญในธุรกิจดังกล่าวจะเข้าไปลงทุนในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของเวียดนาม ทั้งนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวของเวียดนาม

เป็นที่ทราบกันดีว่าการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนาม เกิดจากปัจจัยเกื้อหนุนหลายประการ ทั้งที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาแต่ดั้งเดิม ผสมผสานกับจุดดึงดูดในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีเก่าแก่อันทรงคุณค่าที่สืบทอดกันมาจวบจนปัจจุบัน ควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายในเชิงรุกของรัฐบาลเวียดนามเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว ดังนี้

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมาก

เวียดนามมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่งดงามและหลากหลาย ทั้งภูเขา ทะเลสาบ น้ำพุร้อน และชายฝั่งทะเลซึ่งมีชื่อเสียง โดยเฉพาะบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง (Red River Delta) ทางตอนเหนือ และสามเหลี่ยม

¹ จำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดราวร้อยละ 50 หรือเพิ่มขึ้นราว 300,000 คน จากปีก่อน

² ข้อมูลจาก World Travel and Tourism Council (WTTC), 2005-2006

ปากแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) ทางตอนใต้ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ อาทิ **Ha Long Bay** ในจังหวัด Quang Ninh **Phong Nha-Ke Bang National Park** ในจังหวัด Quang Binh **Cuc Phuong National Park** ในจังหวัด Ninh Binh **Kim Boi Hot Spring** ในจังหวัด Hoa Binh และ **Fansipan Mountain** ในจังหวัด Lao Cai เป็นต้น ทำให้เวียดนามสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้มาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงจากสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป

- **ศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่า**

เวียดนามมีประชากรหลายเชื้อชาติ อาทิ เวียดนาม (Viet) จีน (Chinese) ไทย (Thai) ม้ง (Hmong) และจาม (Cham) อาศัยอยู่ร่วมกัน ก่อให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมซึ่งบางส่วนผสมกลมกลืนกันเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังเห็นได้จากเทศกาล Tet (Lunar New Year Celebration) ของเวียดนามซึ่งตรงกับวันตรุษจีนของทุกปี และพิธีแต่งงานของชาวเวียดนามที่มีการยกน้ำชาเช่นเดียวกับการแต่งงานของชาวจีน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความผสมกลมกลืนระหว่างวัฒนธรรมของเวียดนามและจีนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งการที่เวียดนามเคยอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส จึงรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ปัจจุบันเวียดนามยังมีกลิ่นอายของศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมของฝรั่งเศส เจือปนอยู่ ที่เห็นได้ชัด คือ รูปทรงและสีสันทันของบ้านเรือนรวมทั้งสถาปัตยกรรมในนครโฮจิมินห์ ตลอดจนอาหารบางชนิดที่ได้รับอิทธิพลจากฝรั่งเศส เช่น Bahn Mi เป็นแซนด์วิชที่ทำจากขนมปังฝรั่งเศส (Baguette) ซึ่งชาวเวียดนามนิยมรับประทานเป็นอาหารเช้าและของว่างระหว่างมื้ออาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ เวียดนามยังมีมรดกทางประวัติศาสตร์จากหลายเชื้อชาติในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น สถาปัตยกรรมของแขกจามในจังหวัด Quang Nam สถาปัตยกรรมจีนที่ Phuc Kien Assembly Hall และ Japanese Bridge ที่สร้างโดยชุมชนค้าขายของชาวญี่ปุ่นในเมือง Hoi An เป็นต้น

- **งานเทศกาลที่มีตลอดทั้งปี**

งานเทศกาลของเวียดนามสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปี เนื่องจากแต่ละงานล้วนมีความสวยงามและแสดงถึงเอกลักษณ์ประจำชาติหรือท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี เทศกาลที่นักท่องเที่ยวนิยมเป็นอย่างมาก อาทิ

- **Tet Festival** เป็นงานเฉลิมฉลองขึ้นปีใหม่ของชาวเวียดนามทั่วประเทศ จัดขึ้นตรงกับวันตรุษจีนของทุกปี

- **Flower Festival** หรือเทศกาลดอกไม้ เป็นงานแสดงดอกไม้บานาพันธุ์จากทั่วประเทศและประเทศใกล้เคียง จัดขึ้นที่นครโฮจิมินห์ในช่วงเทศกาล Tet นอกจากนี้ ยังมีเทศกาลดอกไม้ประจำท้องถิ่น เช่น Da Lat Flower Festival เป็นงานแสดงดอกไม้เมืองหนาวหลากหลายชนิด จัดขึ้นที่จังหวัด Lam Dong ในช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี

- **Hue Festival** เป็นงานแสดงศิลปวัฒนธรรมและมรดกโลกในเมือง Hue ซึ่งจัดขึ้นที่จังหวัด Thua Thien-Hue ในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายนของทุกปี โดยในปี 2549 มีแนวคิดหลักของงาน คือ “700 years of Thuan Hoa-Phu Xuan-Thua Thien-Hue-Cultural Heritage with Integration and Development” เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ 700 ปี ของมรดกโลกทางวัฒนธรรมในเมือง Hue

– **Quang Nam-Heritage Road Festival** จัดขึ้นที่จังหวัด Quang Nam ทุก 2 ปีในเดือนมีนาคม เพื่อประชาสัมพันธ์มรดกโลกในจังหวัด Quang Nam

นอกจากนี้ ยังมีงานเทศกาลประจำท้องถิ่นของจังหวัดต่าง ๆ อีกหลายเทศกาลซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวชมได้ตลอดทั้งปี ในงานดังกล่าวมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทั้งใหม่และเก่าควบคู่กันไป

- **นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลเวียดนาม**

รัฐบาลเวียดนามกำหนดเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 10 ปี (The 10-year National Socio-economic Development Strategy) เพื่อเพิ่มบทบาทของภาคบริการในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เป็นร้อยละ 42 ภายในปี 2553 ซึ่งในการประชุมสภาแห่งชาติ (National Assembly) ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 5 พฤษภาคม-14 มิถุนายน 2548 ที่ประชุมได้อนุมัติกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยว (Law on Tourism) มีสาระสำคัญเกี่ยวกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวปี 2001-2010 (Master Plan on the Development of Tourism) ซึ่งกำหนดนโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยตั้งเป้าหมายเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็น **6 ล้านคน และนักท่องเที่ยวภายในประเทศ 25-26 ล้านคนภายในปี 2553** โดยเฉพาะในปี 2549 รัฐบาลเวียดนามมีเป้าหมายเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็น 3.6 ล้านคน ทั้งนี้ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวมีสาระสำคัญ อาทิ

- สร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศลงทุนในกิจการต่าง ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนการขยายตัวของการท่องเที่ยว

- อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างชาติและชาวเวียดนาม

- ขยายโอกาสในการแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างเวียดนามกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ปัจจุบันเวียดนามได้ลงนามในข้อตกลงความร่วมมือทวิภาคีด้านการท่องเที่ยวรวม 26 ฉบับ และความร่วมมือพหุภาคี 10 ฉบับ โดยเฉพาะกับประเทศในกลุ่ม ASEAN และประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS)

- ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว (Tourism Development Assistance Fund)

ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกำกับดูแลด้านการท่องเที่ยวของเวียดนาม คือ **Vietnam National Administration of Tourism (VNAT)** มีหน้าที่วางแผนและกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสร้างมาตรฐาน และผลักดันให้กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับท่องเที่ยว มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยดำเนินการร่วมกับสภากาการท่องเที่ยวของจังหวัด (Provincial Tourism Service Bureaus) ในจังหวัดซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมาย

นอกจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวแล้ว ในปี 2548 รัฐบาลเวียดนามได้จัดสรรเงินลงทุนมูลค่า 34.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวใน 58 จังหวัด ให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคต่าง ๆ เช่น **Sapa Township** ในจังหวัด Lao Cai

My Son Heritage Site และ Hoi An Township ในจังหวัด Quang Nam และ **Tam Coc and Bich Dong**
ในจังหวัด Ninh Binh

ปัจจัยพื้นฐานของการท่องเที่ยวของเวียดนาม

แม้ว่าเวียดนามมีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก แต่เวียดนามยังขาดความพร้อมในหลายด้าน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยว ที่สำคัญได้แก่

- **ระบบโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ**

ไฟฟ้า

บางพื้นที่ในเวียดนามโดยเฉพาะบริเวณภาคเหนือมักประสบปัญหาขาดแคลนกระแสไฟฟ้าเป็นระยะ ส่วนหนึ่งเนื่องจากเวียดนามพึ่งพาการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังน้ำ ทำให้เกิดการขาดแคลนกระแสไฟฟ้าบ่อยครั้ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง นอกจากนี้ การที่เวียดนามเร่งพัฒนาเศรษฐกิจและการผลิตในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการใช้กระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะในเขตอุตสาหกรรมและเมืองท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม รัฐบาลเวียดนามได้เพิ่มการลงทุนในโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่อีก 15 แห่งในปี 2548 รวมทั้งปรับปรุงโรงไฟฟ้าอีก 16 แห่ง และผลักดันโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์อีก 2 แห่ง พร้อมกับปรับปรุงกระบวนการผลิตและกระจายกระแสไฟฟ้าให้เป็นไปตามกลไกตลาดมากขึ้น ทำให้คาดว่าปัญหาขาดแคลนกระแสไฟฟ้าของเวียดนามจะคลี่คลายลงในอนาคต

เส้นทางคมนาคมและขนส่ง

เครือข่ายถนนในเวียดนามยังมีคุณภาพไม่ดีพอ โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวขนาดเล็ก แม้ว่าถนนในเวียดนามมีระยะทางรวม 210,000 กิโลเมตร มากกว่า 2 เท่าของเครือข่ายถนนในประเทศไทย แต่ถนนที่อยู่ในสภาพดีมีเพียงร้อยละ 13.5 ขณะที่ถนนที่มี 2 ช่องจราจรขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 26 นอกจากนี้ ในช่วงฤดูฝนของแต่ละปีมีหมู่บ้านราวร้อยละ 10 ที่ถูกตัดขาดจากถนนเป็นเวลาอย่างน้อย 1 เดือน เนื่องจากได้รับความเสียหายจากเหตุอุทกภัย ดังนั้น การท่องเที่ยวในเมืองเล็ก ๆ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลักจึงไม่ค่อยสะดวกเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการขนส่งทางอากาศและทางน้ำ รัฐบาลเวียดนามได้ทุ่มเงินลงทุนจำนวนมากในการพัฒนาสนามบินนานาชาติและท่าเรือต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยมากขึ้น ซึ่งจะช่วยบรรเทาอุปสรรคของการคมนาคมขนส่งได้ระดับหนึ่ง

- **ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวมีไม่เพียงพอ**

ปัจจุบันเวียดนามมีโรงแรมราว 6,000 แห่ง (มีห้องพักทั้งหมดราว 72,000 ห้อง) ในจำนวนนี้มีโรงแรมที่ได้รับการจัดอันดับมาตรฐาน (1-5 ดาว) ประมาณ 2,500 โรงแรม ซึ่งยังไม่พอเพียงรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวหลัก อาทิ กรุงฮานอย นครโฮจิมินห์ และจังหวัด Quang Nam รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เริ่มมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่น Da Nang, Nha Trang, Hoi An, Hue, Phan Thiet และ Ha Long เป็นต้น นอกจากนี้ โรงแรมในพื้นที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงของเวียดนามก็ยังมีมาตรฐานต่ำกว่าโรงแรมในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอื่น ๆ ของประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ขณะที่การลงทุนใหม่ในธุรกิจโรงแรมของเวียดนาม

ยังมีไม่มากนัก (จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวเวียดนามพบว่า ณ เดือนตุลาคม 2548 เวียดนามมีโครงการลงทุนในธุรกิจโรงแรมรวม 171 โครงการ คิดเป็นมูลค่า 2.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ทั้งนี้ รัฐบาลเวียดนามคาดการณ์ความต้องการห้องพักโรงแรมระหว่างปี 2543-2553 ภายใต้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของเวียดนาม ดังนี้

ประเภทของโรงแรม	จำนวนห้องพัก (ห้อง)
โรงแรมชั้นประหยัด (Budget Hotel)	51,200
โรงแรมชั้นธุรกิจขึ้นไป (Business and Luxury Hotel)	28,240
รวม	79,440

ที่มา : Master Plan of Vietnam Tourism Development period 1995-2010

<http://scholar.lib.vt.edu/ejournals/JIAHR/issue12 p.5,1998>

ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลเวียดนามจึงมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจโรงแรม ทั้งในด้านการเพิ่มจำนวนห้องพักและการยกระดับมาตรฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งนับเป็นโอกาสอันดีสำหรับนักลงทุนต่างชาติที่มีความพร้อมในการเข้าไปลงทุนในกิจการดังกล่าว ปัจจุบันกลุ่มเครือข่ายโรงแรมขนาดใหญ่ที่เป็นบริษัทข้ามชาติ อาทิ Accor, Starwood, Hyatt และ Marriott เริ่มรุกเข้าไปลงทุนในธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ในเวียดนามมากขึ้นเป็นลำดับ

- **บุคลากรด้านการท่องเที่ยวขาดทักษะด้านการให้บริการและการบริหารงานที่เกี่ยวข้อง**

แม้รัฐบาลเวียดนามพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยวในหลาย ๆ ด้าน แต่บุคลากรด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังคงขาดทักษะด้านการให้บริการและการบริหารงานด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะทักษะด้านการสื่อสาร จากการสำรวจของ VNAT ในปี 2548 พบว่า บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมีเพียงร้อยละ 32 ของทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเมืองใหญ่ สำหรับเมืองท่องเที่ยวที่ห่างไกลออกไป และโรงแรมขนาดกลางถึงขนาดเล็ก ยังมีข้อจำกัดในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอย่างไรก็ตาม เนื่องจากประชากรเวียดนามโดยรวมมีการศึกษาค่อนข้างสูง การพัฒนาคุณภาพของบุคลากรจึงน่าจะทำได้ไม่ยากนัก

ปัจจุบันเวียดนามมีสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีหลักสูตรเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรงจำนวน 30 แห่ง สามารถผลิตนักศึกษาได้ราว 15,000-16,000 คนต่อปี ระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยจำนวน 38 แห่ง สามารถผลิตบุคลากรได้ประมาณ 3,000 คนต่อปี ขณะที่ VNAT สำรวจพบว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามจำเป็นต้องมีแรงงานเพิ่มขึ้นเป็น 333,340 คน ในอีก 5 ปีข้างหน้า และ 503,000 คน ในอีก 10 ปีข้างหน้า จึงจะเพียงพอ กับความต้องการ โดยเฉพาะของธุรกิจโรงแรมและร้านอาหาร

- **แหล่งท่องเที่ยวมีสภาพทรุดโทรม**

เวียดนามมีระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการด้านการท่องเที่ยวมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ แต่ไม่ค่อยมีผู้ให้ความร่วมมือปฏิบัติตาม เนื่องจากไม่มีการกำหนดบทลงโทษอย่างเด็ดขาดไว้

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่งจึงมีสภาพเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วตามการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ เป็นที่คาดว่าหากรัฐบาลเวียดนามไม่กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จะก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งจะกลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามในอนาคต

โอกาสสำหรับนักลงทุนไทย

เวียดนามจัดเป็นตลาดใหม่ที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูง ประกอบกับธุรกิจท่องเที่ยวในเวียดนามมีศักยภาพในการขยายตัวอีกมากโดยเฉพาะโรงแรมขนาดกลางและร้านอาหาร จึงเป็นโอกาสดีของนักลงทุนไทยที่สนใจเข้าไปลงทุนในธุรกิจดังกล่าว โดยมีข้อมูลสำคัญที่นักลงทุนไทยควรทราบและศึกษาในรายละเอียด เพื่อเป็นประโยชน์ในการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ดังนี้

- **การเปิดเสรีการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**

นักลงทุนต่างชาติได้รับประโยชน์จากการที่เวียดนามดำเนินการปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อผลักดันให้เวียดนามเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ทำให้เวียดนามผูกพันในการเปิดเสรีสาขาบริการที่สำคัญรวมถึงการท่องเที่ยว นอกจากนี้ กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ (Law on Foreign Investment) ของเวียดนามฉบับปัจจุบันอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเป็นเจ้าของกิจการด้านการท่องเที่ยวได้ 100% เช่น ธุรกิจโรงแรม อย่างไรก็ตาม นักลงทุนต่างชาติส่วนใหญ่ที่เข้ามาลงทุนในธุรกิจดังกล่าวมักร่วมทุนกับบริษัทท้องถิ่นโดยอาศัยความสัมพันธ์และเครือข่ายทางธุรกิจในการดำเนินกิจการ เพื่อลดความเสี่ยงในการทำธุรกิจ

- **นโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลเวียดนาม**

รัฐบาลเวียดนามส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท และกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้เป็นกิจการที่นักลงทุนต่างชาติสามารถขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจได้ สำหรับธุรกิจโรงแรม รัฐบาลเวียดนามส่งเสริมให้มีการลงทุนใน 3 เขต ได้แก่

- **แหล่งท่องเที่ยวทางภาคเหนือ** เน้นส่งเสริมธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่และ **Leisure Complex** โดยเฉพาะในกรุงฮานอย จังหวัด Hai Phong และจังหวัด Quang Ninh **รีสอร์ทตามแนวชายฝั่ง** Doson, Baichay และ Ha Long และ **รีสอร์ทในเขตหุบเขา** Tamdo, Bavi, Ninh Binh และ Sapa

- **แหล่งท่องเที่ยวทางภาคกลาง** เน้นส่งเสริมการลงทุนในสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวในจังหวัด Da Nang และจังหวัด Quang Tri โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

- **แหล่งท่องเที่ยวทางภาคใต้** ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทขนาดกลาง (Deluxe Hotels and Resorts) ในนครโฮจิมินห์ จังหวัด Dong Nai จังหวัด Ba Ria-Vung Tau และพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้เป็นศูนย์กลางการประชุมและการเจรจาทางธุรกิจ

- **กิจการที่มีศักยภาพสำหรับนักลงทุนไทย**

นักลงทุนไทยมีความเชี่ยวชาญค่อนข้างมากในการดำเนินธุรกิจด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะ **โรงแรมและร้านอาหาร** ประกอบกับเวียดนามมีทรัพยากรประเภทอาหารทะเลอุดมสมบูรณ์ แต่ยังคงขาดความรู้และความชำนาญ

ในการประกอบอาหาร โอกาสในการลงทุนทำร้านอาหารซึ่งเป็นกิจการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจึงยังเปิดกว้างสำหรับนักลงทุนไทย ทั้งนี้ นอกจากเป็นการลงทุนที่มีศักยภาพแล้ว การเปิดร้านอาหารไทยในเวียดนาม ยังช่วยประชาสัมพันธ์ประเทศไทยในทางอ้อม โดยการแสดงจุดเด่นและเอกลักษณ์ของความเป็นไทยผ่านอาหารและบริการในแบบไทย ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจจากชาวเวียดนามรวมทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยเกื้อหนุนการท่องเที่ยวของไทยได้อีกทางหนึ่งด้วย

ในส่วนของธุรกิจโรงแรมนั้น นักธุรกิจไทยมีความได้เปรียบทางด้านทักษะความชำนาญและประสบการณ์ในการบริการ การบริหารจัดการและการฝึกอบรมทรัพยากรบุคคล รวมทั้งความเป็นมืออาชีพทางการออกแบบและตกแต่งสถานที่ จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่จะเข้าไปลงทุนในธุรกิจดังกล่าวในเวียดนาม โดยเฉพาะการสร้างโรงแรมในเมืองท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็กที่กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว เนื่องจากยังไม่ค่อยมีบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่เข้าไปลงทุนมากนัก ทั้งนี้ นอกจากธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารแล้ว ยังมีกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวซึ่งมีศักยภาพในการขยายตัวอีกมาก เช่น **สนามกอล์ฟ** และ**สปา** เป็นต้น

ทั้งนี้ World Travel and Tourism Council (WTTC) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยวและมีหน้าที่หลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั่วโลก คาดการณ์ว่าเวียดนามจะเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของโลกในทศวรรษถัดไปหากสามารถรักษาเอกลักษณ์และจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่ไว้ได้ อย่างไรก็ตาม การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนาม ทำให้ปัจจัยรองรับการท่องเที่ยวทั้งในด้านสาธารณูปโภค โรงแรม ร้านอาหาร และบุคลากรภาคบริการ ขยายตัวตามไม่ทัน จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยที่มีความพร้อมในการดำเนินธุรกิจนอกประเทศ จนอาจกล่าวได้ว่าเวียดนามมีได้มีเสน่ห์ดึงดูดเฉพาะนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงนักลงทุนที่จะเข้าไปบุกเบิกหรือต่อยอดธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในช่วงที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามกำลังไต่ระดับ ก้าวขึ้นสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของเอเชียและของโลกในที่สุด